

Dosarul nr. 2ra-2634/2018
2ra-148/2019

prima instanță, Judecătoria Ceadâr-Lunga (jud: N. Lazareva)
instanța de apel, Curtea de Apel Comrat (jud: G. Colev, A. Curdov, Șt. Starciuc)

DECIZIE

06 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Elena Terzinov,
în cauza civilă, la cererea Elenei Terzinov cu privire la constatarea faptului de
acceptare a succesiunii, persoane interesate Nina Tampiza și Clara Tretiacov,
împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care
s-a admis apelul declarat de Nina Tampiza și s-a casat hotărârea din 24 noiembrie
2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga cu scoaterea cererii de pe rol

c o n s t a t ă :

La 29 iunie 2016, Elena Terzinov a depus cerere cu privire la constatarea
faptului de acceptare a succesiunii, persoane interesate Nina Tampiza și Clara
Tretiacov.

În motivarea cererii a invocat că la 28 aprilie 2012, în sat. Țiganca, r-nul
Cantemir, a decedat mama petiționarei, Maria Graur.

A menționat că având calitatea de moștenitor legal de clasa I, dânsa în
termenul de 6 luni prevăzut de lege, a intrat în posesiunea și administrarea
bunurilor patrimoniale.

Reclamanta a afirmat că îndată după decesul mamei sale, se deplasa regulat în
sat. Țiganca, r-nul Cantemir, la casa părintească, organiza lucrările necesare de
întreținere a casei de locuit și a terenului aferent, achita facturile pentru serviciile
comunale.

De asemenea, a indicat că toate documentele asupra casei, terenului aferent,
titlurile asupra terenurilor de pământ de destinație agricolă se află la dânsa.

A notat că procesul de deschidere a succesiunii după decesul mamei sale,
Maria Graur, nu a avut loc și nu există moștenitori care ar fi putut să depună cerere
de acceptare a succesiunii.

Elena Terzinov a susținut că în luna ianuarie 2015, a depus la notar o cerere cu privire la constatarea faptului de acceptare a succesiunii și eliberarea certificatului de moștenitor, care însă a fost respinsă.

Și-a întemeiat cererea în baza dispozițiilor art. 1516 alin. (3), (4), 1517 Cod civil, art. 281 alin. (2) lit. f), 283 Cod de procedură civilă.

Reclamanta a solicitat constatarea faptului acceptării succesiunii rămase după decesul mamei sale, Maria Graur, formată din: casa de locuit cu terenul de pe lângă casă cu suprafața de 0,2406 ha, nr. cadastral XXXXX; terenul de pământ cu destinație gradină cu suprafața de 0,0600 ha; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 1,41 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 1,41 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,97 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,86 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,16 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,16 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,454 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,454 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,028 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,028 ha, nr. cadastral XXXXX, aflate în extravilanul s. Țiganca, r. Cantemir.

Prin încheierea protocolară din 12 septembrie 2016 instanța de judecată a atras în calitate de persoane cointeresate pe Nina Tampiza și Clara Tretiacov (f.d. 33).

Prin hotărârea din 24 noiembrie 2016 a Judecătorei Ceadâr-Lunga a fost admisă parțial acțiunea Elenei Terzinov; a fost constatat faptul acceptării succesiunii Elenei Terzinov, deschisă la 28 aprilie 2012 după decesul mamei sale, Maria Graur, constituită din: casa de locuit cu terenul de pe lângă casă cu suprafața de 0,2406 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 1,41 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 1,41 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,97 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,86 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,16 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,16 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,454 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,454 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,028 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,028 ha, nr. cadastral XXXXX, aflate în extravilanul s. Țiganca, r. Cantemir. În partea cerinței Elenei Terzinov de constatare a faptului acceptării succesiunii asupra terenului de pământ cu destinație gradină cu suprafața de 0,0600 ha s-a respins.

La 19 aprilie 2017, Nina Tampiza, reprezentată de avocatul Zinaida Gîrneț, a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea integrală a apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de scoatere de pe rol a cererii, deoarece există litigiu între părți, care va fi examinat în ordinea procedurii generale.

Prin decizia din 26 octombrie 2017 a Curții de Apel Comrat cererea de apel a Ninei Tampiza Nina a fost admisă cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea Elenei Terzinov cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii a fost scoasă de pe rol, în legătura cu nerespectarea procedurii de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară.

Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție cererea de recurs a Elenei Terzinov a fost admisă și a fost casată decizia din 26 octombrie 2017 a Curții de Apel Comrat, cauza fiind trimisă spre rejudecare în Curtea de Apel Comrat.

Prin decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat a fost admis apelul declarat de Nina Tampiza, reprezentată de avocatul Zinaida Gîrneț; a fost casată hotărârea din 24 noiembrie 2016 a Judecătorei Ceadâr-Lunga și a fost scoasă de pe rol cererea Elenei Terzinov cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, în legătură cu constatarea litigiului de drept.

La 19 noiembrie 2018, Elena Terzinov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 04 octombrie 2018, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a adoptat decizia cu încălcarea legislației procesuale, deoarece la examinarea apelului nu s-a expus asupra cererii de repunere în termen a apelului, deși la actele cauzei sunt dovezile de citare legală a părților.

A remarcat că la materialele dosarului sunt documentele confirmative care indică că reclamanta a intrat în posesia masei succesoriale, achitând serviciile comunale și impozitele legate de aceasta.

De asemenea, recurenta a relevat că instanța de apel a examinat superficial cauza, fără a se expune asupra tuturor circumstanțelor cauzei, or, instanța de apel nu a reținut spre examinare faptul că intimatele sau adresat cu cerere de prelungire a termenului de acceptare a succesiunii, în altă instanță de judecată, cererea acestora fiind respinsă.

Totodată, a specificat că intimații au cunoscut despre existența prezentei acțiuni, însă s-au folosit cu rea credință de drepturile procesuale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 04 octombrie 2018, astfel, recursul declarat de Elena Terzinov la data de 19 noiembrie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 23 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 118, alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Articolul 241, alin. (5), (6) Cod de procedură civilă, stabilește că, în motivare se indică: circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În corespundere cu art. 373, alin. (1) - (4) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

Actele cauzei atestă că, Elena Terzinov înaintând cererea în judecată, persoane interesate Nina Tampiza și Clara Tretiacov, a solicitat constatarea faptului de acceptare a succesiunii, constituite din casa de locuit cu terenul de pe lângă casă cu suprafața de 0,2406 ha, nr. cadastral XXXXX; terenul de pământ cu destinație gradină cu suprafața de 0,0600 ha; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 1,41 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 1,41 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu

destinație agricolă cu suprafața de 0,97 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,86 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,16 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,16 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,454 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,454 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,028 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,028 ha, nr. cadastral XXXXX, aflate în extravilanul s. Țiganca, r. Cantemir.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a cererii și a stabilit faptul acceptării succesiunii de către Elena Terzinov, care s-a deschis la 28 aprilie 2012 după moartea mamei sale, Maria Graur și care este constituită din casa de locuit cu terenul de pe lângă casă cu suprafața de 0,2406 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 1,41 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 1,41 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,97 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,86 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,16 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,16 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,454 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,454 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,028 ha, nr. cadastral XXXXX; teren de pământ cu destinație agricolă cu suprafața de 0,028 ha, nr. cadastral XXXXX, aflate în extravilanul s. Țiganca, r. Cantemir. În rest, pretențiile Elenei Terzinov referitor la terenul de pământ sub formă de grădină cu suprafața de 0,0600 ha, au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Judecând apelul declarat de Nina Tampiza, instanța de apel l-a admis și a casat hotărârea din 24 noiembrie 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea a fost scoasă de pe rol în legătură cu constatarea litigiului de drept.

Întru argumentarea soluției, instanța de apel a reținut ca în prezentul litigiu, la examinarea cauzei în procedură specială a apărut un litigiu de drept, motiv pentru care a decis scoaterea cererii de pe rol.

Însă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel a fost adoptată pripit, fără o apreciere a argumentelor și probelor invocate, iar faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural, precum și la examinarea superficială și evazivă atât a apelului, cât și a cauzei deduse judecării, fără a fi verificată, în condițiile legii, legalitatea hotărârii contestate.

În acest sens, Colegiul remarcă că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, a constatat că cauza a fost soluționată greșit de prima instanță, cu aplicarea eronată a normelor materiale și procedurale.

La acest capitol, Colegiul consideră necesar a specifica că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor cerințelor din cererea de apel, și anume nu s-a expus asupra cerinței de repunere în termen a apelului, în cazul în care prin decizia din

25 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție cererea de recurs a Elenei Terzinov a fost admisă și a fost casată decizia din 26 octombrie 2017 a Curții de Apel Comrat, cauza fiind trimisă spre rejudecare în Curtea de Apel Comrat.

Or, în speță, Curtea de Apel Comrat s-a limitat doar la expunerea asupra argumentelor apelantei în partea ce ține de dezacordul față de hotărârea primei instanțe, fără a se expune și asupra cerinței de repunere în termenul de declarare a apelului, contrar prevederilor art. 362, alin. (3) coroborat cu art. 116 Cod de procedură civilă.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994). CtEDO reiterează că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Tot aici, este de menționat că în cadrul soluționării cauzei probele din dosar se cercetează doar în ansamblul și în interconexiunea acestora, or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Mai mult, în conformitate art. 390 alin. (1) lit. e), f) Cod de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

În sensul art. 6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării. CtEDO, în cauza Suominen vs. Finlanda, a reținut că „... o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției”.

Totodată, în cauza Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, Curtea a statuat că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat.

Altfel spus, art. 6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța”. CtEDO nu își propune să garanteze drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (cauza Artico v. Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980, seria A nr. 37, p. 16, paragraful 33).

Prin urmare, instanța de apel nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a motiva hotărârea luată.

Dreptul de a fi auzit, a fost încălcat, or dreptul în cauză include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse, ceea ce nu a fost îndeplinit de instanța de apel.

În consecință, Colegiul, verificând conținutul deciziei contestate, în raport cu materialele dosarului, argumentele invocate în recurs, conchide că instanța de apel s-a referit în mod declarativ la normele dreptului material și procedural pe care le-a considerat aplicabile speței, fără să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul judecării cauzei pe care se întemeiază concluziile privitoare la aceste circumstanțe, și fără a indica motivele pentru care argumentele părților nu au fost reținute, nefiind nici supuse aprecierii.

Este de menționat că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți.

Mai mult, hotărârea trebuie să se fondeze pe lege, trebuie să rezolve, într-o manieră certă, explicit sau implicit, toate cererile invocate de părți, conform principiului nr. 6 al Recomandării nr. 5 din 1984, adoptată la de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei, privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, ceea ce în speță lipsește.

Or, în sensul principiului procesului echitabil, garantat de art. 6 CEDO, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că cererile lor au fost analizate cu atenție și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Elena Terzinov și a casa integral decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/ netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material și procedural aplicabile raportului litigios.

Totodată, Colegiul remarcă faptul că potrivit informației privind judecătorii în funcție din cadrul sistemului judiciar al Republicii Moldova, publicată pe portalul oficial al Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul Curții de Apel Comrat

sunt repartizați 6 judecători: Serghei Gubenco, Grigori Colev, Liudmila Caraianu, Afanasi Curdov, Dmitrii Fujenco și Ștefan Starciuc (<https://cacm.instante.justice.md/ro/content/lista-judecătorilor>).

Deopotrivă, prin Hotărârea nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 a Consiliului Superior al Magistraturii, Serghei Gubenco a fost suspendat din funcția de judecător la Curtea de Apel Comrat (<https://csm.md/files/Hotaririle/2016/25/608-25.pdf>).

În această ordine de idei, Colegiul constată că, în prezent, la Curtea de Apel Comrat activează doar 5 judecători, iar această circumstanță constituie un impediment pentru formarea unui complet de judecată în vederea examinării cauzei în ordine de apel, astfel, cauza urmând a fi trimisă spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445, alin. (1), lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Elena Terzinov.

Se casează integral decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Comrat, în cauza civilă, la cererea Elenei Terzinov cu privire la constatarea faptului de acceptare a succesiunii, persoane interesate Nina Tampiza și Clara Tretiacov, și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, pentru examinarea apelului în fond.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan

Dumitru Mardari

Galina Stratulat